

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 833

1127

C O D I C E S

1128

Pag. 293. *repromissionis largitione.*

294. *per eam civitatem.*

primus ex gentibus.

jacebat in mortem.

primo viro suaferat.

295. *elegit duodecim discipu-*
los.

ut prædicatio salutaris
non jam in una tan-
tum gente, sed or-
bi terrarum praedi-
caretur.

296. *nisi poenæ submitteret.*

repromissione largitionis.

ad eam ciuitatem.

primus ex gentilibus.

jacebat in morte.

prima uiro suaferat.

elegit XII. apostolos.

ut credentibus uia ostenderetur sa-
lutis, nec iam in una tantum
gente, sed in toto orbe terra-
rum predicaretur.

nisi pene summitteretur. Glossa:
seu se summitteret.

Quarto et ultimo Opusculo conti-
nuo adscripta est Series Definitio-
num et Axiomatum metaphysico-
rum de Unitate et Numero, Sub-
stantia, Loco et Tempore, quae

an λειψανα Boethiana sint, ignoro.
Interim Librarius hac clausula
complexus est omnia: *Explicit*
boecius De Santa Trinitate.

Ultima pars libri depositit premia nummi.

II. fol. 31. succedunt *Tbreni Jeremiae Prophetae praemissis Prothematibus*, ut habentur in *Bibliis glossatis*, Textu in medio luculente et laxe scripto, et utraque *Glossa* minutius circumfuso, in qua *Pascchasius Ratb.* magnam paginam facit. Sub extremum Nugator quidam adscripsit: *Probatio penne saltatio domicelle; satis opportune ad Lamentationes.*

CCCCLIX.

U. 536 Codex membraneus lat. Sec.
XIII. Folior. 55. 4. min. nitidissime
exaratus lineis ad recipiendas
Glossas minusculas inter se distan-
tibus, et Scholiis eodem nitore
margini adpietis, quondam Job.

Fabri Ep. Vindob. continet *Anicij Manl. Torq. Sev. Boethii Opuscula Theologica*, prout praeter alias extant in Editionibus Opp. omn. *Basileae 1556* et *70. f. et Lugd. Bat. 1671. 8. Inscriptio* prima, ut reliquae omnes, literis quadratis: *Incipit Liber Boetii Quomodo Trinitas Vnus Deus Ac Non Tres Dii. Ad Quintum Au-*
relium Symachum. Illustrem Vi-
rum. Consulem. Ex Consulari Or-
dine. Atque Patricium. Socerum
Eius. Prologus init: Inuestigatam
diutissime questionem quantum no-
stre mentis igniculum &c. Liber
vero: Christianæ religionis reue-
rentiam plures usurpant &c. Le-
ctio in paucis abit a Lugd. Ita sub
finem: satis factum pro satis di-
ctum,

1129

D O G M A T I C I.

1130

Eum, item recte discussa pro de-
cursa; Glossae interlineares ple-
rumque aptissime illustrant sensum,
atque idem praestant Scholia mar-
ginum, quae Autorem in Philoso-
phia, Theologiaque probe versa-
tum, neque linguae graecae pror-
fus ignarum probant, quamvis
Graeca ab Librario saepe corru-
pta sint. Horum porro παρεγγων
nemo eorum, qui haec tenus in Boe-
thio elaborarunt, notitiam habuisse
videtur.

Fol. 13. p. 2. Anitii. Manili.
Seuerini. Boetii. Viri Clarissimi.
Et Illustris. Ex Consulari Ordi-
ne. Patritii. Ad Joannem Diaconum.
Vtrum Pater. Et Filius.
Et Spiritus Sanctus. De Divini-
tate Substantialiter Predicentur.
Notat ad Joannem Scholia festes:
Johannes iste postea papa fuit. ut
beatus gregorius in dialogorum lib-
ris commemorat. qui eciam cum sy-
macho patricio a theoderico rege
interfactus est. Vnde et ipse theo-
dericus post uitę terminum, ut qui-
dam heremita suis ipsis aulicis in-
notuit, missus est a iohanne papa
et symaco patricio in ollam uulca-
niam. Init Libellus: Quero an pa-
ter et filius &c. ut edit. Lugd. p.
281. atque integer et satis casti-
gatus est.

Fol. 16. Item Eiusdem Ad
Eundem: Quomodo Substantiae In
Eo Quod Sunt Bonę Sint. Cum
Non Sint Substantialia Bona. Ini-
tium: Postulas ut ex ebdomadibus

nostris &c. ut edit. Lugd. p. 284.
quacum probe consonat. Ad ma-
jorem claritatem Regulas IX. quas
mox ab ingressu stabilit Boethius,
Codex noster cūm edit. Basil. nu-
meris distinguit. Vocibus illius ter-
minos regulasque imposita est glo-
ssa: id est heras, ad quam Scholia-
festes ita commentatur: Hera domi-
na. Here uocantur capitula in prin-
cipio libri posita eo, quod dominan-
tur subsequentibus. Heras etiam
uocamus numeros, quia secundum
numerum capitula in principiis lib-
rorum ponuntur. Alias Aera, quam
vocem in nova Edit. Glossarii Du-
cang. consule.

Fol. 22. absque omni titulo,
continuo adscripta est priori Li-
bello Commentatio, quam novit
Sec. XV. Trithemius, et n. 201.
Librum de Fide ad Joannem Dia-
conem compellavit, nos vero de-
bemus Renato Vallino, qui eam e
4. M/s. protraxit, et edidit Lugd.
Batav. 1656. hoc Rubro: Brevis
Fidei christiana Complexio. Qui
factum sit, ut et ille, et nos eam
reperiremus continenter et abs-
que ullo intervallo, vel titulo ad
praecedentem Libellum, quocum
nulla ratione cohaeret, adscrip-
tam, ego quidem non dispicio.
Interim non in omnibus M/s. ad-
junctam fuisse, vel Editiones Ve-
netae et Basileenses testatum faci-
unt. Jam vero, cum illam non nisi
ex una Vallini editione habeamus,
totam juvat contendere.

Editio

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 833

1131

C O D I C E S

1132

Editio Lugd. 1671.

Codex noster.

- Pag. 289.** significaverit ad futurum.
 quem tradimus.
 ante omne.
 ut Deum dicat.
 confitetur fides.
 ideo nulla natura.
 procedentem et filio.
 Quis sit tantum.
290. sibi tantum conscientia.
 ne jam extitisset.
291. vocantur angelicae.
 Omnis divina.
 Ut non illi possit.
292. a Paradisi finu.
 quam ipse exceperat.
 a consortio suo mox.
 conditoris gratia sequestraret.
 interire permisit.
293. dudum diluvii unda.
Et qui per numerosam.
multitudo concrescens.
cooperunt esse suspicio-
ni.
ductore Moyse et Aa-
ron.
295. habitationi sustolleret.
296. salutis suae afferret.
 ut credamus non solum.
 futura beatitudine reparari.
 tantam duntaxat quan-
 ta a creatura.

Est, ubi Codicem, est, ubi Edi-
 tionem audias, est, ubi animi pen-
 deas. Illud addo, nec huic Opus-
 sculo egregio Glossas et Scholia
 deesse, quibus Vallini Exempla
 caruisse videntur.

- signauerit ad futurum.
 quem credimus.
 ante omnia.
 ita, ut Deum dicat.
 fides glossa.
 ideo in illa natura.
 uel filio perperam.
 Qui sit tamen.
 sibi tamen conscientia.
 ne iam extitisse, glossa crederetur.
 uocatur angelica.
 Omnis enim divina.
Ut non illic possit.
a Paradisi fine.
quam ipse exceperit.
a consortio sui mox.
conditor gratie sequestraret.
interire permisit.
dudum unda.
Et qui numerosam.
multitudo succrescens.
cooperunt subjici.
auctore Moyse et Aaron.
habitatione sustolleret.
salutis afferret.
ut credat non solum.
futura de beatitudine reparari.
tanta duntaxat quanta creatura.

Fol. 30. p. 2. Boetii Adver-
 sus Nestorium. Pro Persona Et
 Natura. Subpletur in margine Et
 Eutichen. Domino Suo (Sancto?)
 Ac Venerabili Patri Johanni Dia-
 cono. Boetius Filius. Initium: An-
 xie

1133

D O G M A T I C I.

1134

xie te quidem diuque sustinui &c. ut edit. *Lugd.* p. 298. Expendi Prooemium et sequentia observo. Malo cum Codice novitate percussus quam percussus, et mox: multum scilicet referre ratus, nec (edita intrudunt puto) inerti negligentia praetereundum. Dein: unum mibi maxime subiit admirandum, ubi edita unde mibi &c. Istud tamen etiam in Codice instar glossae adponitur. Item: quasi non deterior fiat inscientiae causa, dum tegitur, ubi edita τὸ non subprimunt. Praeterea tam Codex quam Editio legunt: postulo remitti meis exemplaribus, ubi manifeste cum desideratur. Erravit demum Glosfator noster, dum *Episcopum scriptorem Epistolae*, de qua in Conventu disceptabatur, *Flavianum CPolit.* putavit, qui obierat a. 449. Agitur de longe recentiori Epistola Orientalium ad *Symmachum Papam*, eaque, quam ad an. 512. recitat Card. *Baronius* T. VI. *Annal. Eccl.* Atque haec sufficient ad Codicem hunc ulteriori Studiosorum examini commendandum. Peccat ille cum omnibus Editionibus etiam in ultimo verbo perscribit, pro quo certe reponendum praescribit.

Jam vero quid faciemus tribus Fragmentis, quae superiori Libello continuo, atque eodem calamo adscripta sunt? Primo exponuntur tria Vocabula graeca corrupta, quod sic lego: *Ἄνδρας* quippe dicitur, hoc est, ut paulo superius expositum, absque deliciis. uel absque uoluptatibus. uel insuitas. Item *Λύπη* uocatur, cuius interpretatio

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

est tristitia. uel meror. uel luctus. *Ἄχος* quoque solet appellari. hoc est desperationis grauitas. Quae quo referam, nescio, nisi de aeterna damnatione, aut inferno intelligenda fint. Alterum sic habet: Ineffabilem et incomprehensibilem diuinę bonitatis inaccessiblemque claritatem omnibus intellectibus siue humanis siue angelicis incognitam. supereffontialis est enim et supernaturalis. eo nomine significata crediderim. Quę dum per se ipsam cogitatur. neque est. neque erat. neque erit. in nullo enim intelligitur existentium. quia superat omnia. Dum uero per condescensionem quandam ineffabilem in ea quę sunt mentis obtutibus inspiciatur. ipsa sola inuenitur in omnibus esse. et est. et erat. et erit. Dum incomprehensibilis intelligitur per excellentiam. nichil non immrito uocatur. At uero in suis theophaniis incipiens apparere ueluti ex nichilo in aliquid dicitur procedere. et quę proprie super omnem essentiam existimatur. proprie quoque in omni essentia cognoscitur. Ideoque omnis uisibilis et inuisibilis creatura theophania id est diuina apparitio potest appellari. Nec *Dionysius* sic dictus, nec aliis Graecorum Patrum significatum της Θεοφανίας, quod sciām, huc extendit; ob praedicatum tamen bis de Deo Nichil subolet mihi *Gilbertus Porretanus* ex *Ottonis Frising. de Gest. Friderici I. L. I. c. 52.* Tertium Fragmentum est pia mentis ad Deum elevatio, quasi cuiusdam Operis ἀναφολαιώσις: *O nostra salus atque redemptio, qui de-*

B

disti

1135

C O D I C E S

1136

disti naturam, largire et gratiam.
Pretende lumen tuum in umbris
ignorantie palpitantibus, querenti-
busque te. Reuoca nos ab errori-
bus. Porridge dexteram tuam infir-
mis, non ualentibus te sine perue-
nire ad te. Ostende te ipsum his,
qui nil petunt preter te. Rumpe
nubes uanarum fantasiarum, que
mentis aciem non sinunt intueri te,
eo modo, quo te inuisibilem uideri
permittis desiderantibus uidere fa-
ciam tuam, quietem suam, finem
suum, ultra quem nil appetunt,
quia ultra nichil est, summum bo-
num, supereffentiale. Non reperi
in Soliloquiis, Meditationibus, Ma-
nuali &c. quae Augustini, Ansel-
mi, Bernardi nomine feruntur.
Quid igitur, si Boetii forent σωζό-
μενα, quem plura lucubratum con-
stat, quam quidem ad nos perve-
nere? Verba recitata: qui dedisti
naturam, largire et gratiam, inge-
runt animo ea, quae Petr. Ber-
tius in Praef. ad edit. cit. pluri-
bus arguit, quinque videlicet Lib-
ris de Consolatione Philosophiae
addendum a Boetio fuisse Sextum,
qui consolationis argumenta subli-
miora e Doctrina Christi peteret.

CCCCLX.

U. 537 de Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 36. 4. nitide, sed multis pro Scholasticorum more compendiis exaratus, et quondam Icti nostri J. Alex. Brassicanus, dein Episcopi Job. Fabri *κτηνα* Commentarios in mox relata Opuscula Boetii continet autore Gilberto de Porreta acutissimo Viro,

inter quatuor Galliae Labyrinths censo, et Piðavii Patriae suae usque ad an. mortis 1154. Episco- po, qui in Edit. Basil. 1556. post singula Opuscula sunt impressi. Atque cum his contulimus Exemplar nostrum, integrumque deprehendimus usque ad Opusculum IV. ante cujus medium Librarius manum sustulit in iis verbis: *per quam usu multorum dicimus diuersam esse naturam — — — — —*, quae leguntur edit. cit. 1556. p. 1231. Init au- tem: *Libros questionum anitii quos exhortationibus precibusque multorum suscepimus explanandos &c.* Particulae Textus Boetii columellis distinguuntur. Quae graeca ad- feruntur, literis latinis expressa sunt. Lectio valde adcurata est. In Prooemio tamen universali emen- do penitus strangulare pro trans- gulare, in Prooemio L. I. Codex quidem habet in cenis Sophistarum, sed praferendum, quod legunt Edita, in scenis, cum mox fiat Menandi mentio; in fine tamen Prooemii L. III. melius videri pos- sit e Codice: intelligentiam ejus adduxit, quam admisit. &c. In Fidei Professionem Boetii non vide- tur Gilbertus commentatus fuisse,

CCCCLXI.

U. 275 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 179. f. per duas co- lumnas admodum minute, verum nitide descriptus et minio distin- ctus multa comple&titur, quae hoc ordine evolvuntur: I. *Incipit li- ber boetii de trinitate.* Puta IV. Opuscula: *Quomodo Trinitas est unus*